

برآورد تابع تقاضای مسکن با استفاده از مدل هداییک (مطالعه موردي شهرستان ساری)

دکتر اسماعیل ابوذری*
رسول رمضانی وکیل کندی**

چکیده

برای برآورد تابع تقاضای مسکن در شهرستان ساری از الگوی هداییک استفاده شده است. براساس تابع هداییک، فرض شده است که قیمت هر واحد مسکونی تابعی از ویژگیهای فیزیکی، مکانی و محیطی آن می باشد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که مهمترین ویژگیهای واحدهای مسکونی بترتیب عبارتند از: سطح زیربنا، مساحت زمین، تعداد اتاق، فاصله از خیابان اصلی و فاصله از مرکز شهر. آنگاه، تابع تقاضا برای هریک از این ویژگیها بر حسب درآمد خانوار، متوسط تحصیلات خانوار، بعد خانوار، سن سرپرست خانوار، قیمت‌های ضمنی سطح زیربنا، مساحت زمین، تعداد اتاق، فاصله از خیابان اصلی و فاصله از مرکز شهر برآورد شده است. برای برآورد الگوها از اطلاعات مقطعی که به صورت میدانی (نمونه‌گیری طبقه‌ای) از ۲۴۳ خانوار شهرستان ساری مرکز استان مازندران جمع‌آوری شد، استفاده شده است.

واژه‌های کلیدی

تابع تقاضای مسکن، تابع هداییک، شهرستان ساری، مازندران.

* عضو هیأت علمی دانشگاه مازندران.

** کارشناس ارشد علوم اقتصادی.

۱- مقدمه

تأمین مسکن یکی از نیازهای اساسی خانوارها به شمار می‌رود. ساخت واحدهای مسکونی بخش مهمی از تشکیل سرمایه ثابت ناخالص^(۱) (GFCF) بوده و در تولید ناخالص داخلی^(۲) (GDP) اهمیت دارد. عواملی نظیر افزایش بی‌رویه جمعیت، بویژه

در دهه ۱۳۵۵-۱۳۶۵، افزایش فزاینده مهاجرت و شهرنشینی در نتیجه صنعتی شدن و کاهش تراکم خانوار در واحد مسکونی، موجب تقاضای روزافزون مسکن شهری شده است. عرضه مسکن در ایران معمولاً به صورت فردی (خودساز یا کارفرمایی) و به صورت بساز و بفروشی انجام شده است. قیمت تمام شده واحدهای مسکونی ساخته شده با شیوه فردی، در اثر عدم آگاهی کارفرما از نکات اینی و فنی معمولاً بالا می‌باشد و مردم نسبت به واحدهای احداشی بخش خصوصی (برای کسب سود بیشتر با ظاهر فریبند نیز با تردید می‌نگردند. چون طراحان در بخش مسکن بدون توجه به سلیقه‌های مقاضیان اقدام به احداث واحدهای مسکونی می‌کنند و به نوعی واحدهای مسکونی را بر خانوارها تحمیل می‌کنند، این سیاستها در عمل با شکست رو به رو شده و موجب اتلاف منابع ملی گشته است. عمر متوسط واحدهای مسکونی در ایران چنان پایین است که هر نسل به سختی می‌تواند بدون تغییر اساسی در مسکن ساخته شده در دوره حیات خود، در آن زندگی می‌کند! ^(۲) بنابراین، تدوین و اجرای طرحهای گسترده مسکن به صورت حرفه‌ای و تخصصی ضرورت‌دارد. به عبارت دیگر، اجرای پروژه‌های تولید و عرضه مسکن، باید با توجه به ترجیحات مقاضیان مسکن، سبک زندگی راحت ایرانیان و نمایه‌های متناسب با شرایط محیطی استانها صورت گیرد. واژه واحد مسکونی به ترکیب متنوعی از کالاهای و خدمات اطلاق می‌شود. در واقع توجه به ویژگی ناهمگنی، یکی از ضروری‌ترین مباحث در مورد تقاضای مسکن می‌باشد. آگاهی از ترجیحات مقاضیان مسکن، برای تولیدکنندگان این محصول کلید و راهنمای اساسی تلقی می‌گردد. زیرا، از یک طرف باعث جلب رضایت مقاضیان مسکن و از طرف دیگر موجب برگشت سریع سرمایه به کار رفته در واحد مسکونی می‌شود. واحد مسکونی به عنوان یک کالای مرکب (چند بعدی) شامل سبدی از ویژگیها یا خصایص متفاوت است. این خصوصیت، یک واحد مسکونی را در ابعاد متفاوتی از سایر واحدهای مسکونی مقایز و منحصر به فرد می‌کند. بنابراین، به دلیل ناهمگنی واحدهای مسکونی و به منظور برآورد تابع تقاضا از مدل «هدانیک» ^(۴) استفاده می‌شود. تابع هدانیک بیان‌کننده رابطه بین قیمت واحد مسکونی با ویژگیهای موجود در آن است. ویژگیهای واحد مسکونی در سه دسته: فیزیکی، مکانی و محیطی طبقه‌بندی می‌شوند. ابتدا قیمت ضمنی ویژگیهای مسکن از برآش ارزش واحد مسکونی

بر روی تمام ویژگیها به دست می‌آید؛ آنگاه تابع تقاضا برای هر یک از ویژگیهای اصلی مسکن برآورده می‌شود. برای برآورد الگو از داده‌ها و اطلاعات مقطعی استفاده شده است که با روش میدانی به وسیله نمونه‌گیری طبقه‌ای حاصل گردیده است. هر واحد مسکونی دارای ویژگیهای گوناگونی است. مطلوبیت و تمایل به پرداخت خانوارها برای این ویژگیها دارای اهمیت اساسی است و باید مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. یکی از روش‌های متداول در این زمینه، کاربرد تابع هدаниک می‌باشد.

اهداف اصلی در این مقاله عبارتند از:

- ۱- برآورده قیمت‌های ضمنی مشخصه‌های مسکن از طریق برآورده تابع قیمت هدانيک.
- ۲- برآورده تابع تقاضا برای ویژگیهای اصلی و تعیین‌کننده واحد مسکونی.
- ۳- ارایه راهکارهای عملی به طراحان پروژه‌های ساخت و ساز مسکن.

۲- مروری بر ادبیات موضوع

در بازار مسکن مانند بازار هر کالای دیگر، عرضه و تقاضا تعیین‌کننده قیمت و مقدار تعادلی مسکن است. اما در تحقیقات کاربردی عمده‌تاً به دو دلیل بر تقاضای مسکن تأکید شده است. نخست آن که در کوتاه‌مدت عرضه مسکن ثابت و منحنی آن بی‌کشش است. ثانیاً در دوره‌های بلندمدت منحنی عرضه مسکن بسیار با کشش می‌باشد و هزینه ساخت، اثر مهمی بر عرضه مسکن ندارد.

۱-۲. الگوی نظری تقاضای مسکن

برآورده کاربردی تقاضای مسکن عموماً با دو روش صورت گرفته است: نخست، روشی است که براساس آن مسکن به عنوان یک کالا یا خدمت همگن فرض شده و تقاضای آن مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است. در این روش با حداکثر کردن تابع مطلوبیت مصرف‌کننده براساس قید بودجه برحسب مسکن و سایر کالاهای تقاضای مسکن مانند تقاضای هر کالای همگن دیگر به صورت تابعی از درآمدخانوار، قیمت مسکن و قیمت سایر کالاهای برآورده می‌گردد. در چنین مطالعات کاربردی تابع تقاضا براساس داده‌های آماری سری‌های زمانی و گاه داده‌های مقطعی برآورده

شده است. در این روش به ویژگیهای بی شمار و متفاوت مسکن توجهی نشده یا اهمیت کمی به آنها داده شده است. طبق اکامن^(۵) (۱۹۹۰)، در این روش مقدار کمی تقاضای مصرف‌کنندگان فقط از بعد قیمت و یا ارزش بازاری واحد مسکونی مورد سنجش قرار گرفته شده است. این در حالی است که هر واحد مسکونی معین به عنوان سرپناه از خصوصیات گوناگونی برخوردار بوده که آن را در ابعاد متفاوتش از سایر واحدهای مسکونی جدا و بینظیر می‌کند. روش دیگر این است که در آن مسکن به عنوان یک کالای چند بعدی تصور و سعی شده است تا برآورد تابع تقاضای مسکن براساس برآورد تقاضا برای هر یک از ویژگی‌های آن صورت گیرد. امروزه مدل اقتصادی تقاضای مصرف‌کنندگان بر حسب خصوصیات کیفی برای مشخص کردن ارزش کیفی آن کاربرد فراوان یافته است. در این زمینه، روش قیمت هدانيک برای برآورد ارزش خصوصیات واحد مسکونی به کار گرفته شده است. طبق این الگو واحد مسکونی به عنوان یک کالای مرکب (چند بعدی)، شامل سبدی از ویژگیهای مختلف است و مصرف‌کنندگان نیز در پی به دست آوردن کالاهای بیشتر با ویژگیهای مرغوب‌تر برای افزایش مطلوبیت خود می‌باشند. بر این اساس، می‌توان فرایند تصمیم‌گیری مصرف‌کننده را به دو مرحله نخست تخصیص بهینه درآمد شخص بین کالاهای گوناگون از جمله مسکن و در مرحله بعد تخصیص بهینه درآمد اختصاص یافته به کالای مسکن، در میان ویژگیهای مختلف واحد مسکونی تقسیم کرد.

براساس الگوی کاربردی هدانيک، پرداختهای مصرف‌کننده برای خرید یک واحد مسکونی تحت تأثیر سه گروه از متغیرهای است. تابع کلی تأثیر این سه گروه از متغیرها بر ارزش واحد مسکونی را می‌توان یک جا به صورت زیر نوشت:

$$P=P(Z) \quad (1)$$

که در آن P ارزش واحد مسکونی و بردار Z معروف ویژگیهای فیزیکی واحد مسکونی نظیر مساحت زمین، مساحت ریبنا، قدمت ساختمان، تعداد اتاق و نوع مصالح به کار رفته در ساختمان، ویژگیها و شرایط محیطی واحد مسکونی مورد تقاضا همچون سیستم آب شهری، شبکه برق، گاز، تلفن و کاربری زمینهای اطراف و مشخصه‌های مکانی واحد مسکونی نظیر فاصله از مرکز شهر، خیابان اصلی، مراکز آموزشی و... می‌باشد.

طبق باور و ولیلا^(۱) اولین بار دفتر تحلیل اقتصادی^(۷) آمریکا در سال ۱۹۶۳ فنون هدایتیک در آمریکا معرفی و به کار گرفت. گریلیچس^(۸) (۱۹۶۴ و ۱۹۷۱) و برنده، گریلیچس و راپاپورت^(۹) (۱۹۹۵) این روش را شناساندند. نظریه مدل قیمت هدایتیک حاکی از آن است که ارزش هر کالا به خصوصیات آن وابسته است. بنابراین، مدل اقتصادی که بتواند این ویژگیها را لحاظ کند، به مدل قیمت هدایتیک معروف شده است. مدل قیمت هدایتیک براساس کارهای نظری لنسکتر^(۱۰) (۱۹۶۶) و رزن^(۱۱) (۱۹۷۴) معرفی گشته است. تابع قیمت هدایتیک عبارت از رگرسیون قیمت مشاهده شده یک کالا براساس صفات کیفی آن کالا می‌باشد. تابع تقاضا برای یک کالای خاص از حداقل‌نمودن تابع مطلوبیت نسبت به محدودیت بودجه خانوار به دست می‌آید. متغیرهای اصلی در این تابع، قیمت کالا و درآمد اسمی مصرف‌کننده است. تقاضا برای مسکن نیز از این قاعده مستثنی نیست. با این وجود، مسکن به دلیل داشتن خصوصیات خاص، تا حدی متمایز از سایر کالاهای می‌باشد.

خانوارها از مسکن بر حسب مجموعه‌ای از مشخصه‌های آن و سایر کالاهای مطلوبیت کسب می‌کنند. بنابراین، تابع مطلوبیت مصرف‌کننده را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$U=U(Z, X) \quad (2)$$

که در آن Z بردار مشخصه‌های مسکن و X بردار مقدار سایر کالاهای^(۱۲) می‌باشد. قید بودجه خانوار با فرض واحد بودن قیمت سایر کالاهای، به صورت زیر است:

$$Y=X+P(Z) \quad (3)$$

در نتیجه، تابع هدف مصرف‌کننده را می‌توان به صورت زیر نوشت:

$$L=U(X, Z)+\lambda(Y-X-P(Z)) \quad (4)$$

با رعایت شرط مرتبه اول (F.O.C) از تابع لاگرانژ خواهیم داشت:

$$\frac{\partial L}{\partial X} = \frac{\partial U}{\partial X} - \lambda = 0 \Rightarrow \frac{\partial U}{\partial X} = U_X = \lambda \quad (5)$$

$$\frac{\partial L}{\partial Z_j} = \frac{\partial U}{\partial Z_j} - \lambda \frac{\partial P(Z)}{\partial Z_j} = 0 \Rightarrow \frac{\partial U}{\partial Z_j} = U_{Z_j} = U_X \frac{\partial P(Z)}{\partial Z_j} \quad (6)$$

$$\frac{\partial L}{\partial \lambda} = Y - X - P(Z) = 0 \quad (7)$$

از فرایند فوق خواهیم داشت:

$$\frac{\partial P(Z)}{\partial Z_j} = P_{z_j} = \frac{U_{z_j}}{U_X} \quad (8)$$

که در آن P_{z_j} همان بردار مشتقهای مرتبه اول از تابع هدانيک نسبت به ویژگیهای واحد مسکونی می‌باشد و بیان‌کننده میل نهایی به پرداخت خانوار برای Z امين مشخصه واحد مسکونی، U_{z_j} مطلوبیت نهایی ناشی از Z امين مشخصه و U_X مطلوبیت نهایی ناشی از مصرف سایر کالاهاست.

۲-۲. الگوهای تجربی تقاضای مسکن

رزن(۱۹۷۴) مدل سنتی مربوط به تحلیل ساختار تابع هدانيک را بهبود بخشیده و نشان داد که ارزش کالاهای پیچیده مانند خانه، مشترکاً از توافق تولیدکنندگان و تقاضاکنندگان براساس تعادل قیمت‌های ضمنی مشخصه‌های واحد مسکونی ناشی می‌شود.

لودهی و پاشا^(۱۳) (۱۹۹۱) با مطالعه بافت فرسوده قدیمی و بافت جدید شهر کراچی به بررسی خصوصیات ساختاری تقاضای مسکن پرداختند. متولوژی آنها نیز بر استفاده از تابع هدانيک استوار بوده است. بر این اساس، ابتدا توابع هدانيک برای دو منطقه از شهر کراچی برآورد شده و سپس با استفاده از ارزش‌های هدانيکی به دست آمده، معادله هزینه مسکن برآورد شده است. براساس نتایج حاصل، میزان تحصیلات اثر مثبت بر روی مخارج مسکن داشته است. کشش‌های درآمدی تقاضای مسکن در دو ناحیه جدید و قدیم شهر به ترتیب $1/2$ و $1/12$ برآورد شده است. در واقع کمبود خدمات شهری (آب، برق و ...) یکی از دلایل کمی میل به استفاده از مسکن در این مناطق بوده است.

آریمان^(۱۴) (۱۹۹۲) در مطالعه‌ای برای شهر «ابیجان» با استفاده از روش رزن (۱۹۷۴) ساختار تقاضای مسکن را بررسی کرده است. او در ابتدا با استفاده از فرم لگاریتمی، تابع هدانيک را برآورد و سپس قیمت‌ضمنی را با مشتق‌گیری از آن به دست آورد. آنگاه با معلوم بودن قیمت‌های ضمنی، تابع تقاضا را استخراج کرده است. اطلاعات مورد نیاز به صورت میدانی با تکمیل پرسشنامه به دست آمده است. در برآورد توابع تقاضا برای هر یک از ویژگیها مانند اتاق، مساحت زمین مسکونی و فاصله

از مدرسه به این نتیجه رسیده که تقاضا برای مشخصه‌های فوق دارای کشش قیمتی کمتر از واحد می‌باشد. براساس یافته‌های تحقیق یک درصد تغییر در بعد خانوار، تقاضا برای تعداد اتاق و زمین مسکونی را به ترتیب ۳۶٪ و ۱۸٪ تغییر خواهد داد. علاوه بر آن، برآوردهای توابع نشان داده است که میزان تحصیلات سرپرست خانوار اثر معنی‌داری بر تقاضای مسکن دارد.

پاشا و بوت^(۱۰)(۱۹۹۶) تقاضا را برای خصوصیات مسکن در کشورهای در حال توسعه با توجه به پاکستان مطالعه کردند. در این مطالعه از روش دو مرحله‌ای رزن (۱۹۷۴) استفاده شده است. آمار و اطلاعات لازم به وسیلهٔ مرکز تحقیقات اقتصادی دانشگاه کراچی به صورت یک نمونه ۶۵۰ تایی از واحدهای مسکونی مالک ساکن در یازده شهر بزرگ پاکستان جمع‌آوری شده است. نتیجهٔ تحقیق حاکی از پایین‌بودن کششهای درآمدی بوده و مقدار آن برای متغیرهای کیفی بیشتر از متغیرهای کمی شده است و کششهای قیمتی و متقاطع برآورد شده به طور نسبی بالا بوده‌اند.

تیواری و پاریخ (۱۹۹۸) برای سیاستگذاری در بخش مسکن مناطق شهری هند، پس از برآورد قیمت هدایتکاری با روش رزن (۱۹۷۴) تقاضای مسکن را تخمین زدند. متغیرهای مورد مطالعه شامل اجاره به عنوان شاخصی از قیمت واحد مسکونی، در ناحیه‌ای که واحد مسکونی در آن قرار گرفته است، نوع ساختمان و نوع مصالح ساختمان بوده است. برای برآورد تقاضای مسکن از متغیرهایی مانند اجاره مسکن، سن سرپرست خانوار، تراکم خانوار، درآمد سالانه خانوار، قیمت واحد مسکونی و نوع ساختمان استفاده شده است.

در همین زمینه، مطالعات تجربی انجام شده در ایران شامل موارد زیر است:

مصطفویان و عابدین درکوش (۱۳۶۴) برای برآورد اهمیت عوامل مؤثر بر قیمت بازار واحدهای مسکونی شهر تهران، تابع قیمت هدایتکاری را برآورده‌نمودند. آنها تهران را از نظر درآمد خانوارها به چهار ناحیه همگون تقسیم و توابع قیمت هدایتکاری واحدهای مسکونی فروش رفته در نیمة دوم سال ۱۳۶۴ را برآورد کردند. در همین جهت، عابدین درکوش (۱۳۷۰) تابع هدایتکاری در شهرهای کوچک ایران را برای دو شهر تویسرکان و دلیجان برآورد کرد. مؤثرترین عوامل تعیین‌کننده در هر دو شهر مساحت زمین و سطح زیربنای به دست آمد.

خوش اخلاق، عمارزاده و شريفي (۱۳۷۸) با استفاده از اطلاعات مقطعی ۱۹۰ واحد مسکونی، تابع قيمت هدانيک و توابع تقاضا در خميني شهر را به صورت خطی لگاريتمی برآورد کرد. در اين مطالعه مسافت واحد مسکونی تا مرکز شهر بر قيمت واحد مسکونی اثر منفي داشت و كشش درآمدی واحد مسکونی تا مرکز شهر معادل ۱۲/۰ به دست آمد.

برای تعیین میزان مالیات و عوارض شهری براساس تمایل به پرداخت بهای واحد مسکونی توسط خانوارها تابع قيمت هدانيک زمین و مسکن شهر اصفهان به وسیله عابدين درکوش و اسفندياری (۱۳۷۹) برآورد شد. آنها از اطلاعات جمعآوري شده درباره هفتاد مشاهده در فاصله زمانی هفت سال از طریق مراجعه به بنگاههای معاملاتی زمین و مسکن استفاده کردند.

به تازگی عسکري و قادری (۱۳۸۱) مدل هدانيک تعیین قيمت مسکن در مناطق شهری ايران را با استفاده از اطلاعات مقطعی جمعآوري شده به وسیله مرکز آمار ايران در سال ۱۳۷۹، برآورد کردند. برای برآورد مدل هدانيک از توابع خطی، خطی لگاريتمی، خطی نيمه لگاريتمی و باكس-كاكس استفاده شد. ولی در نهايت قيمت ضمنی (سايهای) ویژگيهای مسکن براساس نتایج حاصل از مدل خطی لگاريتمی برآورد گردید. از جمله نتایج مورد توجه آن بوده است که در ازای هر مترمربع افزایش زيربنا به طور متوسط مبلغ ۹۳۶۳ ریال به ارزش واحد مسکونی ملكی اضافه می شود. مبلغ مذكور به طور قابل ملاحظه کم به نظر می رسد، ولی آيا اين مبلغ بسيار کم می تواند ناشی از ميانگين بودن ارزش نهايی هر مترمربع زيربنا در مناطق شهری کل کشور باشد؟

۳- روش تحقیق

۱- جمعآوري، سازماندهی و توصیف اطلاعات

طبق گزارش اقتصادي و اجتماعی مازندران(۱۳۷۸) شهرستان ساري، مرکز استان مازندران با مساحتی بالغ بر ۳۶۷۴ کيلومتر مربع و سيعترين شهر استان است. جمعیت اين شهر از سرشماری ۱۳۴۵ تا سرشماری ۱۳۷۵ به اندازه ۴/۵ برابر شده است. افزایش جمعیت و نیاز به مسکن از يك طرف، اهمیت و ارزش استراتژیکی زمینهای

کشاورزی استان برای کشور از طرف دیگر، برنامه‌ریزی خردمندانه در ساخت و ساز مسکن استان را ضرورت بخشیده است.

تعداد واحدهای مسکونی، تعداد خانوار و تراکم خانوار در واحد مسکونی استان مازندران به تفکیک مناطق شهری و روستایی طبق سرشماریهای عمومی نفوس و مسکن سالهای ۱۳۴۵، ۱۳۵۵ و ۱۳۷۵ در جدول شماره (۱) خلاصه شده است. طبق اطلاعات مذکور تراکم خانوار در واحدهای مسکونی مناطق شهری استان از ۱/۴۴ در سال ۱۳۴۵ به حدود ۱/۱۳ در سال ۱۳۷۵ کاهش یافته است. با این وجود، در کنار هر صد خانوار شهری سیزده خانوار فاقد واحد مسکونی مستقل بوده، که این امر بیان‌کننده مازاد تقاضا در بازار مسکن می‌باشد.

سال	نواحی	تعداد واحد	تعداد خانوار	تراکم خانوار
۱۳۴۵	شهری	۵۹۷۶	۸۶۰۱	۱/۴۴
	روستایی	۲۷۰۱۳	۳۰۲۷۲	۱/۱۲
	کل	۲۲۹۸۹	۳۸۸۷۳	۱/۱۸
۱۳۵۵	شهری	۱۱۲۲۵	۱۰۵۱۴	۱/۴
	روستایی	۲۲۸۲۳	۳۶۴۶۰	۱/۱
	کل	۴۴۰۴۸	۵۱۹۷۴	۱/۱۸
۱۳۶۵	شهری	۲۶۲۷۵	۲۹۸۳۲	۱/۱۴
	روستایی	۳۹۶۳۱	۴۲۸۱۴	۱/۰۸
	کل	۶۵۹۰۶	۷۲۶۴۶	۱/۱۰
۱۳۷۵	شهری	۳۹۷۹۷	۴۴۹۹۸	۱/۱۳
	روستایی	۴۵۹۴۴	۴۷۸۶۸	۱/۰۴
	کل	۸۵۷۴۱	۹۲۸۶۵	۱/۰۸

منبع: سرشماری عمومی نفوس و مسکن سالهای ۱۳۴۵ تا ۱۳۷۵

تراکم تعداد افراد خانوار در واحد مسکونی در شهرستان ساری به تفکیک مناطق شهری و روستایی طبق سرشماریها در جدول شماره (۲) نشان داده شده است.

سال	شهر ساری	نقاط روستایی	کل شهرستان
۱۳۴۵	۴/۹	۵/۳	۵/۲
۱۳۵۰	۴/۵	۵/۲	۵/۰
۱۳۶۵	۴/۷	۵/۴	۵/۱
۱۳۷۵	۴/۴	۴/۶	۴/۵

منبع: سرشماری عمومی نفوس و مسکن سالهای ۱۳۴۵ تا ۱۳۷۵

همانگونه که در جدول شماره (۲) نشان داده شده است، تراکم تعداد افراد خانوار در واحد مسکونی در شهر ساری از ۴/۹ نفر به ۴/۴ نفر کاهش یافته است. داده‌ها و اطلاعات مورد نیاز برای برآورد قیمت‌های ضمنی ویژگی‌های واحد مسکونی و تقاضای مسکن با استفاده از نمونه‌گیری طبقه‌ای از میان خانوارهای شهری شهرستان ساری (مرکز استان مازندران) و تکمیل پرسشنامه به صورت حضوری در سال ۱۳۸۰ جمع‌آوری شده است. حجم نمونه با توجه به رابطه زیر تعیین شده است

$$n = \frac{z^2 \sigma^2}{e^2}, \quad D = X_{\max} - X_{\min}, \quad \sigma = \left(\frac{D}{4} \right) \quad (9)$$

که در آن، e خطای اندازه گیری ارزش واحد مسکونی، X_{\max} و X_{\min} به ترتیب پایین‌ترین و بالاترین قیمت یکمتر مربع واحد مسکونی در سطح شهر ساری و Z ضریب اطمینان ناشی از توزیع نرمال استاندارد است.

برای جمع‌آوری اطلاعات شهر ساری در ۲۱ بلوک افزایش شده به وسیله سازمان امور اقتصادی و دارایی استان مورد توجه واقع شد و تعداد نمونه‌ها متناسب با تعداد

واحدهای مسکونی در هر بلوک به صورت تصادفی انتخاب شده است. اطلاعات لازم با تکمیل پرسشنامه به صورت حضوری در واحد مسکونی، از مشاوران املاک و مسکن برای تعیین ارزش بازاری واحد مسکونی و از نقشه جامع شهر برای تعیین درصد فضای آموزشی و فضای سبز مربوط به هر بلوک کمک گرفته شده است. شاخصهای آماری حاصل از نمونه، متاخر با مشخصه‌های فیزیکی، محیطی و مکانی واحدهای مسکونی در سطح شهر ساری در جدول شماره (۳) خلاصه شده است. همانگونه که در جدول شماره (۳) معکوس شده است، قیمت واحدهای مسکونی در شهر ساری به طور متوسط ۱۰/۲ میلیون تومان با انحراف معیار ۵/۶۸ میلیون تومان بوده است. مساحت زمینهای مسکونی در ساری دارای میانگین ۱۷۸/۳ متر مربع و با انحراف معیار ۶۰/۸ مترمربع بوده است؛ مساحت حدود نصف زمینهای مسکونی در ساری تا ۱۵۵ مترمربع و بقیه بیشتر از آن بوده است. شاخصهای آماری ویژگیهای خانوارهای نمونه حاکی از آن است که میانگین و انحراف درآمدخانوارهای ساروی به ترتیب حدود ۱۵۴ هزار و ۶۲ هزار تومان بوده است؛ درآمد ماهیانه نصف خانوارهای نمونه تا ۱۳۰ هزار تومان بوده است. همچنین، میانگین تراکم خانوار در واحد مسکونی ۱/۱۱ با انحراف معیار ۲/۷۱ بوده است.

مشخصه‌ها	میانگین	میانه	انحراف معیار
قیمت واحد مسکونی (میلیون تومان)	۱۰/۲	۹/۶۵	۵/۶۸
مساحت زمین (مترمربع)	۱۷۸/۳	۱۵۵	۶۰/۸
مساحت زیربنا (مترمربع)	۱۲۲/۵	۱۲۰	۳۴/۹
قیمت یک متر مربع زمین(هزار تومان)	۸۶	۸۷	۱۸/۸
قیمت یک متر مربع زیربنا(هزار تومان)	۹۳	۹۷	۱۵/۹
عمر واحد مسکونی (سال)	۱۴/۲	۱۳	۷/۲
تعداد اتاق	۲/۷	۴	۱/۳

۵۵۸	۵۵۰	۷۹۵	فاصله از مرکز شهر (متر)
۲۱۶/۵	۵۰۰	۵۷۳/۶	فاصله از مکان آموزشی (متر)

مشخصه‌ها	میانگین	میانه	انحراف معیار
فاصله از مرکز درمانی (متر)	۱۵۰۰	۱۱۰۰	۷۲۰
فاصله از خیابان اصلی (متر)	۱۲۰	۸۰	۹۶
فاصله از پارک (متر)	۶۵۰/۳	۶۰۰	۲۲۲/۵
درصد فضای آموزشی	۰/۰۲۳	۰/۰۲۴	۰/۰۰۶۳
درصد فضای سبز	۰/۰۴۶	۰/۰۵	۰/۰۲۱
درآمد خانوار (هزار تومان)	۱۵۳/۷	۱۳۰	۶۱/۹
تعداد افراد خانوار	۵/۰۱	۵	۱/۱۵
سن سرپرست خانوار (سال)	۴۶/۹	۴۷	۹/۷۵
میزان متوسط تحصیلات خانوار	۸/۱۴	۸	۳/۹
تعداد خانوار	۱/۱۱	۱	۲/۷۱

منبع: از نمونه انتخابی در سطح شهر ساری استخراج شده است.

علاوه بر موارد مندرج در جدول شماره(۳)، فراوانی نسبی تسهیلاتی چون آشپزخانه، حمام، تلفن، گاز و شوفاژ به ترتیب ۳/۵، ۵۸، ۶۳، ۹۶، ۹۹ و ۰/۰۰۶۳ درصد بوده است.^(۱۶)

۲-۳. الگوی تحلیل قیمت هدایتی

تحلیل قیمت هدایتی به طور گستردگی برای تعیین ارزش خصوصیات واحد مسکونی مورد استفاده قرار گرفته است. اما در هیچ کدام از آنها فرم تابعی یکسانی به کار گرفته نشده است. در یک جمع‌بندی از این مطالعات مشخص گردید که اکثر محققین نظریه فالین، لین و ریناپ^(۱۷) (۱۹۸۲)، مالپزی و مایو (۱۹۸۷)، آریمان (۱۹۹۲) از دو نوع تابع خطی و خطی لگاریتمی استفاده کردند. در این تحقیق تجربی از تابع

لگاریتمی به سبب دارابودن مزیت‌های کاهش تأثیر مشاهدات پرت، کاهش شدت همخطی و سادگی تفسیر پارامترها، به صورت زیر استفاده شده است:

$$\ln P_i = \ln \alpha + \sum_{j=1}^{J-1} \beta_j \ln Z_{ij} + e_i, \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad j = 1, 2, \dots, J. \quad (10)$$

که در آن P به عنوان متغیر وابسته قیمت واحد مسکونی می‌باشد که بر حسب درجات مختلف و انواع واحدهای مسکونی متفاوت خواهد بود. Z_{ij} به عنوان متغیرهای مستقل هستند که تغییرات در قیمت را توضیح می‌دهند و e_i جمله اخلال تصادفی است. α جمله ثابت و β_j پارامترهای رگرسیون می‌باشند که باید برآورد گردند. پس از برآورد الگوی (۱۰)، قیمتهای ضمنی برای هر یک از مشخصه‌ها با استفاده از رابطه زیر به دست آمده است:

$$P_{z_{ij}} = \beta_j \left(\frac{P_i}{Z_{ij}} \right), \quad i = 1, 2, \dots, n, \quad j = 1, 2, \dots, J \quad (11)$$

قیمتهای ضمنی به دست آمده برآورده از میل نهایی به پرداخت خانوارها برای مشخصه j واحد مسکونی i تقاضی می‌شود. با مشخص شدن میل نهایی به پرداخت، اولویتهای خانوارها تعیین می‌گردد. بنابراین، می‌توان در پروژه‌های خانه‌سازی به عناصری تأکید نمود که بیشترین تمایل به پرداخت برای کسب آنها وجود دارد. در نهایت توابع تقاضا برای ویژگیهای اصلی واحدهای مسکونی را می‌توان بر حسب قیمتهای ضمنی آنها به صورت زیر نوشت:

$$Z_{ij} = f(P_{z_{ij}}, Y_i, K_i) \quad (12)$$

در معادله فوق، علاوه بر قیمتهای ضمنی یا هدانيکی، سایر عوامل اثرگذار بر تقاضای مسکن، نظیر درآمد (Y) و مشخصات اجتماعی خانوارها (K) معرفی شده است.

۴- برآورد تابع هدانيک و تجزيه و تحليل يافته‌ها

۱-۴. برآورد تابع هدانيک

نتایج حاصل از برآورد اولیه و نهایی تابع هدانيک برای واحدهای مسکونی شهر ساری با روش حداقل مربعات معمولی (OLS) و با استفاده از بسته نرم‌افزاری ای ویوز (Eviews) در جدول شماره (۴) خلاصه شده است.

نام متغیر	علامت انتظاری	ضرایب متغیرها در برآورد نهایی	ضرایب متغیرها در برآورد اولیه
C	نامعلوم	(۳۳/۹) ۱۱/۲**	(۳۵) ۱۰/۸۸**
مساحت زمین(Ala)	مثبت	(۱۲) ۰/۴۰۲**	(۱۱/۹) ۰/۴۰۴**
مساحت زیربنا (AUB)	مثبت	(۱۵/۹) ۰/۴۶۱**	(۱۳/۷) ۰/۴۷۰**
قدمت ساختمان(Lif)	منفی	(-۴/۹۶) -۰/۱۴۰**	(-۴/۷۷) -۰/۱۴۴**
تعداد اتاق (Nro)	مثبت	(۵/۰۳) ۰/۱۲**	(۵/۹۰) ۰/۱۲**
فاصله از خیابان اصلی (DSt)	منفی	(-۶/۸۸) -۰/۰۹۵**	(-۷/۱۷) -۰/۰۹۲**
مصالح درجه اول (Equ1)	مثبت	(۲/۵۰) ۰/۰۶۸*	(۲/۲۶) ۰/۰۵۲*
مصالح درجه دوم (Equ3)	مثبت	-	(-۰/۰۷) -۰/۰۰۲
فاصله از مرکز شهر (Dce)	منفی	(-۸/۶۲) -۰/۰۷۳**	(-۸/۶۱) -۰/۰۶۶**
شوفاژ (Sho)	مثبت	-	(۰/۷۹) ۰/۰۲۸
تلفن (Tel)	مثبت	-	(۱/۹۰) ۰/۰۱۲
حمام (Bat)	مثبت	-	(۰/۴۰) ۰/۰۲۰
فاصله از مرکز بهداشت و درمان (Dho)	منفی	-	(-۰/۸۲) -۰/۰۳۰
فاصله از پارک (Dpa)	منفی	(۲/۰۱) ۰/۰۱۴*	(۲/۲۴) ۰/۰۱۴*
درصد فضای سبز (SGG)	مثبت	(۱/۹۷) ۰/۰۰۲*	(۱/۹۸) ۰/۰۰۳*
فاصله تا مرکز آموزشی (Ded)	منفی	(-۲/۱۰) -۰/۰۱۷*	(-۲/۱۰) -۰/۰۱۹*
عرض خیابان کمتر از ۴ متر (AcrA)	مثبت	-	(-۱/۳۳) -۰/۰۱۷
عرض خیابان بین ۴ تا ۱۰ متر (AcrB)	مثبت	(۲/۴۳) ۰/۰۴۲*	(۲/۱۹) ۰/۰۴۴*
درصد فضای آمورشی (Sed)	مثبت	-	(-۰/۱۴) -۰/۰۰۴
گاز (Gas)	مثبت	(۲/۷۰) ۰/۰۴۰*	(۲/۱۱) ۰/۰۳۷*
تعداد مشاهدات (n)	-	۲۴۳	۲۴۳
R^2	-	۰/۸۲	۰/۷۸
\bar{R}^2	-	۰/۸۱	۰/۷۸
F آماره	-	۷۲/۷۵	۴۲/۷۸
DW	-	۱/۹۲	۱/۹۲

- فرم تابع خطی لکاریتمی است. ارقام داخل پرانتز مقادیر آماره t را نشان می‌دهند. # ضرایب در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنی‌دار هستند. # ضرایب در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنی‌دار هستند. ضرایبی که در برآورد اولیه در سطح ۵ درصد معنادار نبوده‌اند از الگو حذف و آنکاه الگوی نهایی برآورد شده است.

منبع: برآورده کو با نرم افزار Eviews صورت گرفته است.

آزمون ناهمسانی واریانس مشکل وجود پدیده ناهمسانی واریانس را رد نموده است و طبق انتظار، آماره دربین-واتسون (DW) حاکی از عدم وجود مشکل خود همبستگی بوده است. گرچه احتمال وجود همخطی در الگو وجود داشته است، ولی آماره های F و t استیوینت حاکی از جدی نبودن شدت همخطی می باشد. آماره t متناظر با ضریب هر متغیر مستقل در بین پرانتز قرار دارد.

نتایج خلاصه شده در جدول شماره (۴) نشان می دهد که دوازده متغیر از نوزده متغیر مورد توجه در تعیین قیمت واحد مسکونی دارای اثرات معنادار بوده اند. ضریب تشخیص R^2 در الگوی نهایی بیان کننده آن است که ۸۲ درصد از تغییرات ارزش واحد مسکونی به وسیله مشخصه های واحد مسکونی توضیح داده می شود. در میان متغیرها مساحت زیربنا، مساحت زمین و تعداد اتاق به ترتیب با کشش ۰/۴۰، ۰/۴۶ و ۰/۱۲ به طور متوسط بیشترین اثر مثبت را بر قیمت واحد مسکونی داشته اند. در جهت مقابل، فاصله از خیابان اصلی با کشش -۰/۰۹۵ و فاصله از مرکز شهر با کشش -۰/۰۷۳ در رتبه های بعدی قرار داشته اند. هر یک از کششها حاوی اطلاعاتی ارزشمند برای سازندگان از دیدگاه هزینه-فایده، آگاهی فروشنده گان و خریداران واحد های مسکونی، سیاستگذاران و برنامه ریزان در بخش مسکن است. برای مثال، افزایش یک درصد بر مساحت زیربنا، قیمت واحد مسکونی را در شهر ساری به طور متوسط ۰/۴۶ درصد افزایش داده است؛ هر یک از ضرایب حاصل از برآورد را می توان به همین ترتیب تفسیر کرد. در برآورده نهایی، همه متغیرهای مستقل به استثنای متغیر فاصله واحد مسکونی از پارک دارای علامت مورد انتظار بوده اند. گرچه نزدیکی به پارکها نزدیکی به فضای سبز تلقی شده است، متأسفانه بالابودن نرخ بی کاری، تردد افراد بی کار، تجمع معنادان و غیره در پارکها ممکن است علت ترجیح دوری از پارکها شده باشد. طبق نتایج مندرج در جدول شماره (۴)، پنج ویژگی های اصلی واحد های مسکونی در سطح شهر ساری با توجه به بزرگی مقدار ضرایب و معنادار بودن آنها به ترتیب عبارتند از ویژگی های مثبت شامل: مساحت زیربنا، مساحت زمین، تعداد اتاق و ویژگی های منفی شامل: فاصله از خیابان اصلی و فاصله از مرکز شهر.

۲-۴. برآورد تابع تقاضا برای مشخصه‌های اصلی واحدهای مسکونی در شهر ساری پس از برآورد تابع قیمت هدانيک، قیمت هدانيک (ضمی) هر یک از مشخصه‌های متناظر با هر واحد مسکونی نمونه با کاربرد رابطه (۱۱) برآورد شده است. آنگاه، تابع تقاضا برای هر یک از مشخصه‌ها برحسب قیمت‌های ضمی، درآمد و ویژگی‌های خانوارها به صورت توابع لگاریتمی برآورد شده است. نتایج حاصل از برآورد توابع تقاضا برای مشخصه‌های اصلی مسکن در جدول شماره (۵) خلاصه شده است.

نام متغیر	زیربنا	مساحت زمین	تعداد اتاق	فاصله از خیابان	فاصله از مرکز شهر
C	-۴/۳۴** (-۱۹/۵)	۲/۴۰** (۱۸/۶۸)	-۶/۴۶ (-۱/۴۴)	۱۱/۹۱** (۶۷/۳)	۱۱/۷۶** (۱۰/۶)
میزان درآمد (Y)	.۰/۲۹۷** (۳۱/۷۵)	.۰/۳۴۶** (۲۸/۳)	.۰/۳۱۳** (۱۰/۲)	.-۰/۰۵۷۲** (-۲۱/۵)	.-۰/۳۵** (-۷/۱۲)
متوسط تحصیلات خانوار (Aed)	.۰/۰۱۱* (۲/۳)	.۰/۰۰۳ (۰/۳۴)	.۰/۴۴** (۷/۲)	.۰/۰۵۷ (۰/۱۱)	.-۰/۳۸*
تعداد افراد خانوار (NPH)	.۰/۱۱** (۳/۰۲)	.۰/۰۴۲۱** (۴/۱۷)	.۰/۳۴۷** (۱۲/۲)	.۰/۰۶ (۱/۴۴)	.۰/۱۱۷ (۰/۹)
سن سرپرست خانوار (AgP)	.۰/۱۲** (۳/۵)	.۰/۳۶** (۳/۹)	.۰/۲۷** (۷/۸)	.-۰/۱۸* (-۱/۳۶)	.-۰/۱۸* (-۲/۶)
قیمت ضمی یکمتر مربع زیربنا (PAUB)	.-۰/۳۷۵** (-۱۲/۴۶)	.-۰/۲۵۲** (-۲/۲۲)	-	-	-
قیمت ضمی یک متر مربع زمین (PALa)	.-۰/۱۷۸** (-۳/۵)	.-۰/۴۷۶** (-۱۷/۳۲)	-	-	-
قیمت ضمی فاصله از خیابان (PDSt)	-	-	-	.۰/۴۸* (۲/۷)	-
قیمت ضمی فاصله از مرکز شهر (PDCe)	-	-	-	-	.۰/۸۲۵** (۳/۶۵)

نام متغیر	زیربنا	مساحت زمین	تعداد اتاق	فاصله از خیابان	فاصله از مرکز شهر
قيمت ضمنی اتاق (RNRo)	-	-	-/۳۸۲** (-۴/۴)	-	-
R ²	۰/۷۴۶	۰/۷۳۵	۰/۶۳۵	۰/۶۸۹	۰/۸۲۷
$\overline{R^2}$	۰/۷۳۹	۰/۷۲۸	۰/۶۲۷	۰/۶۸۳	۰/۸۲۳
F	۱۱۵	۱۷۶	۸۳	۱۰۵	۲۲۷
DW	۱/۸۶	۱/۸۰	۱/۶۸	۲/۰۴	۱/۷۹

- ارقام داخل پرانتز مقادیر آماره t را نشان می‌دهند. # ضرایب در سطح اعتماد ۹۵ درصد معنی‌دار هستند.

ضرایب در سطح اعتماد ۹۹ درصد معنی‌دار هستند.

منبع: برآورد الگو با نرم‌افزار Eviews صورت گرفته است.

همانگونه که در جدول شماره(۵) مشاهده می‌شود، کشش درآمدی تقاضای زیربنا در حدود ۰/۳ بوده است؛ به همین ترتیب کششهای میزان تحصیلات، تعداد افراد و سن سرپرست خانوار مثبت و به ترتیب ۰/۰۱، ۰/۱۳ و ۰/۰۱ بوده است. در مقابل، کشش خود قیمتی تقاضای زیربنا و کشش متقاطع قیمت یک متر مربع زمین به ترتیب -۰/۳۸ و -۰/۰۱۸ درصد بوده است؛ طبق انتظار، منفی بودن کشش متقاطع قیمت زمین ناشی از مکلوبودن آن برای زیربنای واحد مسکونی است. به همین ترتیب می‌توان به تفسیر توابع تقاضای مساحت زمین، تعداد اتاق، فاصله از خیابان و فاصله از مرکز شهر ساری پرداخت.

۵- نتیجه و پیشنهادها

در برآورد تابع قیمت هدایتیک، مساحت زمین، مساحت زیربنا، قدمت ساختمان، تعداد اتاق، فاصله از خیابان اصلی، مصالح درجه یک، فاصله از مرکز شهر، فاصله از پارک، درصد فضای سبز، فاصله تا مرکز آموزشی، عرض خیابان بین چهار تا ده متر، وجود شبکه گاز از نظر آماری معنادار بوده و حدود ۸۲ درصد از تغییرات قیمت

واحدهای مسکونی را توضیح داده است. در این میان پنج ویژگی مهم واحدهای مسکونی در سطح شهر ساری به ترتیب عبارتند از: مساحت زیربنا، مساحت زمین، تعداد آتاق (با اثر مثبت)، فاصله از خیابان و فاصله از مرکز شهر (با اثر منفی). برای برآورد الگوها از اطلاعات مقطعی که به صورت میدانی (نمونه‌گیری طبقه‌ای) از ۲۴۳ خانوار شهرستان ساری جمع‌آوری و استفاده شده است. آنگاه، تابع تقاضا برای هر یک از ویژگیهای اصلی مسکن به صورت لگاریتمی دو طرفه برآورد شده است. نتایج حاصل حاکی از آن است که:

- ارزش هدانيکی زیربنا و زمین برای واحدهای مسکونی به‌ازای هر مترمربع به‌ترتیب ۹۳۵/۲ و ۷۸۲/۱ هزار ریال می‌باشد. بر این اساس می‌توان اولاً واحدهایی متناسب با توان مالی مقاضیان (تقاضای مؤثر آنها) احداث کرد. ثانیاً از اشغال زمین و زیربنای اضافی خودداری نمود.

- تمرکز بازار کالاهای و خدمات، مراکز درمانی و بهداشت، حمل و نقل شهری در اطراف مرکز شهر (میدان ۷ تیرساری) باعث گردیده تا هر چه واحد مسکونی از مرکز شهر دورتر باشد، از قیمت آن کاسته شود.

- برای نیل به هدف عدالت در زمینه برقاری مالیات و عوارض بر واحدهای مسکونی که از طریق تابع قیمت هدانيک و با استفاده از میزان تمایل به پرداخت برای عناصر مختلف واحد مسکونی صورت می‌گیرد، با توجه به کشش بالای متغیرهای زیربنا و زمین، این دو متغیر می‌توانند ملاک و معیار خوبی برای وضع مالیات باشند.

- منفی‌بودن رابطه بین متغیر قیمت واحد مسکونی و متغیر فاصله از پارک، بیان‌کننده غلبه اثرات منفی پارکها و مراکز تفریحی بر واحدهای هم‌جوار آنهاست (وجود پارک و مرکز تفریحی به علت نداشتن مخاطبان خاص باعث ایجاد ناامنی واحدهای مسکونی و به علت ایجاد ازدحام و شلوغی موجب سلب آسایش خانوارهای هم‌جوار می‌شود).

- مثبت‌بودن رابطه بین متغیر قیمت واحد مسکونی و درصد فضای سبز منطقه بیان‌کننده آن است که پارکها کالای خوب و مطلوب تلقی می‌شوند. بنابراین

ضرورت احداث پارکها به شرط آنکه دو ویژگی فوق رعایت شود، کاملاً آشکار است.

- کاهش ارزش واحدهای مسکونی مستقر در کوچه‌های کمتر از چهارمتر بیان‌کننده این واقعیت است که ساکنین شهر ساری با این ویژگی به صورت یک ویژگی نامطلوب(که می‌تواند ناشی از عدم دسترسی به ارتباطات سواره‌رو و یا مشکلات ناشی از حمل و نقل باشد) برخورد می‌کند.

- در تابع تقاضای تعداد اتاق، ضریب متوسط تحصیلات خانوار از همه مهم‌تر می‌باشد. یعنی افراد با تحصیلات بالاتر، به واحدهای مسکونی با تعداد اتاق‌های بیشتر تمایل زیادی نشان می‌دهند. با توجه به ارزش هدایتیکی تعداد اتاق و مقایسه آن با قیمت ضمنی سطح زیربنا می‌توان گفت ارزش یک اتاق معادل ۶/۲۲ متر مربع سطح زیربنا است. بر این اساس، طراحان پروژه‌های ساخت مسکن می‌توانند به جای افزایش مساحت زیربنا، معادل ارزشی آن را با افزودن تعداد اتاق بر واحد مسکونی به دست آورند و مانع از افزایش سطح زیربنا گردند.

- کشش درآمدی برای پنج مشخصه اصلی واحد مسکونی کوچکتر از واحد می‌باشد که بیان‌کننده ضروری بودن آنها برای متقدیان واحد مسکونی است.

- مقایسه کششهای قیمتی تقاضا برای مساحت زمین، سطح زیربنا، تعداد اتاق مبین آن است که کشش قیمتی تقاضا برای مشخصه مساحت زمین از کششهای قیمتی تقاضا برای سایر مشخصه‌ها بیشتر است. به عبارت دیگر افزایش قیمت زمین نسبت به افزایش قیمت مشخصه‌های دیگر در کنترل تقاضا برای مسکن از قدرت بالایی برخوردار است.

- در تابع تقاضای مساحت زمین، متغیر سن سرپرست خانوار در مقایسه با سایر مشخصه‌های واحدهای مسکونی، دارای بزرگترین ضریب مثبت و معنادار می‌باشد. یعنی با گذشت زمان و افزایش سن سرپرست خانوار، تمایل به داشتن زمین بزرگتر افزایش می‌یابد.

برآورد تابع تقاضای مسکن با استفاده از مدل هدایتی ۳۲

- مقایسه کششهای درآمدی تقاضا برای سطح زمین، زیربنا، تعداد اتاق بیان‌کننده آن است که می‌توان، متغیر سطح زمین را به عنوان شاخص کیفی مسکن و سطح زیربنا را به عنوان یک کالای ضروری در شهر ساری مطرح نمود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پی‌نوشتها

1- Gross Fixed Capital Formation

2- Gross Domestic Product

۳- در کشوری مانند انگلستان ساختمانهای با بیش از یکصد سال همچنان با تعمیرات جزیی با ظواهری جذاب و خوشایند سرپا و در حال سکونت‌اند. ساختمانهای جدید نیز با تغییرات ساختاری بسیارکم با ظواهری همانند ساختمانهای قدیمی ساخته می‌شوند.

4- Hedonic model

5- Ekanem(1990)

6- Bover and Velilla

7- Bureau of Economic Analysis

8- Griliches

9- Berndt, Griliches and Rappaport

10- Lancaster

11- Rosen

۱۲- ویژگیهای خانوارها را می‌توان به صورت بردار پارامترهای مستتر در تابع مطلوبیت تصور کرد.

13- Lodhi and Pasha

14- Ariman

15- Pasha and Butt

۱۶- برای مطالعه جزئیات بیشتر درباره نمونه به پایان‌نامه کارشناسی ارشد رمضانی (۱۳۸۱ و ص ۵۸-۶۳) مراجعه شود.

17- Follain, Lin and Renaup

پژوهشنامه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

منابع و مأخذ

- ۱- خوش اخلاق، رحمان: "تحمین تابع تقاضای مسکن با استفاده از مدل قیمت هدانيک، مطالعه موردي خميني شهر"، مصطفی عmadzadeh و محمدرضا شريفي، مجله تحقیقات اقتصادي دانشگاه تهران، شماره ۵۵، ۱۹۷۸، ۹۹-۱۱۷.
- ۲- رمضانی وکیل‌کندی، رسول: "برآورد تابع تقاضای مسکن با استفاده از مدل هدانيک (مطالعه موردي شهر ساری)", پایان‌نامه کارشناسی ارشد به راهنمایی دکتر اسماعيل ابونوری در بخش اقتصاد دانشگاه مازندران، بابلسر، ۱۳۸۱.
- ۳- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان مازندران: "گزارش اقتصادي و اجتماعي استان مازندران"، ساري، ۱۳۷۸.
- ۴- عابدين درکوش، سعيد: "تحمین تابع قيمت هدانيک در شهرهای کوچک ايران (مورد شهر توسيران و دليجان)" مجله آبادی، شماره اول، ۱۳۷۰، ۳۸-۴۴.
- ۵- عسکري، على: "مدل هدانيک تعیین قيمت مسکن در مناطق شهری ايران"، جعفر قاري، مجله پژوهشهاي اقتصادي پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس، شماره چهارم، ۱۳۸۱، ۹۱-۱۰۸.
- ۶- اسفنديارى، مرضيه: "برآورد تابع قيمت هدانيک زمين و مسکن در شهر اصفهان در فاصله سالهای ۱۳۷۷-۱۳۷۱"، پایان‌نامه کارشناسی ارشد به راهنمایی دکتر سعيد عابدين درکوش در دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ۱۳۷۹.
- ۷- مرکز آمار ايران: "نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۴۵"، سازمان برنامه و بودجه ايران، تهران، ۱۳۴۵.
- ۸- مرکز آمار اiran: "نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۴۵"، سازمان برنامه و بودجه اiran، تهران، ۱۳۵۵.
- ۹- مرکز آمار اiran: "نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۶۵"، سازمان برنامه و بودجه اiran، تهران، ۱۳۶۵.
- ۱۰- مرکز آمار اiran: "نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۷۵"، سازمان برنامه و بودجه اiran، تهران، ۱۳۷۵.
- ۱۱- معصوميان، رسول: "بررسی تابع قيمت هدانيک مسکن شهری تهران"، سعيد عابدين درکوش، وزارت امور اقتصادي و دارايی اiran، تهران، ۱۳۶۴.

- 12- Ariman B. (1992) “*Hedonic Prices and Demand For Housing Attributes in Third World City: The Case of Ibadan, Nigeria*”, Urban Studies, 29, 639-651.
- 13- Berndt E. R., Z. Griliches and N. Rappaport (1995) “*Econometric Estimates of Price Indexes for Personal Computers in the 1990s*”, Journal of Econometrics, july, 243-268.
- 14- Bover O. and P. Velilla (2001) “*Hedonic House Prices Without Characteristics: The Case of New Multiunit Housing*” <http://www.bde.es>. Economic Inquiry 28, 354-369.
- 15- Ekanem N. (1990) “*Application of Normal to Metropolitan Housing Demand: an Econometric Analysis*”, Applied Economics, 1675-1684.
- 16- Follain T., G. Lin and B. Renaup (1982), “*Housing Crowding in Developing Countries and Willingness to Pay For Additional Space*”, Journal of Development Economics, 22, 249-272.
- 17- Griliches Z. (1964), “*Notes on the Measurement of Price and Quality Changes*”, in Models of Income Determination, Studies in Income and Wealth, NBER Report, Princeton University Press.
- 18- Griliches Z. (1971), “*Price Indexes and Quality Change: Studies in New Methods of Measurement*”, Harvard University Press.
- 19- Lancaster K. (1966), “*A New Approach to Consumer Theory*”, Journal of Political Economy, 74(2), 132-57.
- 20- Lodhi A. and Hafiz Pasha (1991) “*Housing Demand in Developing Countries: A Case Study of Karachi in Pakistan*”, Urban Studies, 28, 623-634.
- 21- Pasha H. A. and M.S. Butt (1996) “*Demand for Housing Attributes in Developing Countries: A Study of Pakistan*”, Urban studies, 33, 1141-1154.
- 22- Tiwari P. and J. Parikh (1998) “*Affordability, Housing Demand and Housing Policy in urban India*”, Urban studies, 35, 2111-2129.
- 23- Rosen S. (1974), “*Hedonic Price and Implicit Market: Product Differentiation in Pure Competition*”, Journal of Political Economy, 82, 34-55.